

Kasper Grandetoft

SNYLTER

KRABAT

Kasper Grandetoft

SNYLTTER

KAPITEL 1

Mikkel var lige kommet hjem fra fodbold, da han fandt ud af, at han skulle være lillebror.

”Mor? Far?” kaldte han og smækkede hoveddøren bag sig.

Mikkel tjekkede alle værelser og kiggede udenfor i haven. Ingenting. Hans forældre plejede altid at være hjemme nu, og de lod ham aldrig være alene uden at give besked først. Mikkel gik ovenpå, ind på sit værelse og lukkede døren. Han smed tasken og målmandshandskerne på sengen og gav sig til at fodre sin hamster: Kasper Schmeichel. Den lille pelsklump kiggede forventningsfuldt op fra buret.

Mikkel sad på sengen og var stadig iført sit beskidte træningstøj, da det bankede på hans dør. Han havde smidt en svedig sok på gulvet og stoppede midt i en bevægelse.

”Øh ... Kom ind.”

Døren gik op. Det var både mor og far.

Mikkel kunne med det samme fornemme, at der var noget galt.

De smilede, og deres øjne lyste, nærmest skinnede, på en måde, som han aldrig havde set før. Men samtidig virkede de nervøse. Far trippede fra det ene ben til det andet, mens mor pillede ved sin halskæde.

”Har du haft en god dag?” spurgte far.

”Den var fin.”

”Og træningen? Gik det godt?”

Mikkel nikkede.

Far kløede sig i nakken. ”Fik du ... scoret nogle mål?”

”Far, jeg er målmand.”

”Nårh ja, det er rigtigt.”

Far rømmede sig, som om han ville sige noget mere, men i stedet overtog mor.

”Skat ... Der er noget, vi skal tale om.”

Uden et ord nikkede de til hinanden og satte sig i sengen på hver side af ham.

”Skat, jeg ved godt, det kommer lidt uventet,” sagde mor. ”Og det bliver selvfølgelig en omvæltning for os alle.”

Hun gik i stå, som om hun ledte efter ordene.

En knude voksede i Mikkels mave, og en tanke slog ned i ham. *Åh nej, skal de skilles?*

Men endnu en gang lyste de op i store smil.

”Jeg kan lige så godt sige det, som det er,” sagde hun og grinte højt. ”Du har fået en bror!”

Der gik et øjeblik, før Mikkel forstod betydningen.

”A’hvad?”

”Det er rigtigt,” sagde far og klappede ham på ryggen. ”Familien bliver en smule større.”

Mikkel kiggede mod sin mors mave, hvor hendes hænder hvilede.

Utallige tanker fór gennem hans hoved.

”En ... bror ...” gentog Mikkel.

Knuden i hans mave blev langsomt opløst og erstattet af en ny følelse. ”Jamen ... Det er jo fantastisk!” udbrød Mikkel.

”Åh, skat!” Mor krammede ham, og da hun slap, var der tårer i hendes øjne. ”Jeg vidste, du ville blive glad. Det betyder ... det betyder ...”

Far gav hendes skulder et klem. Selvom han prøvede at skjule det, var hans øjne også våde. ”Det betyder meget for os,” sagde han. ”At du vil tage godt imod din nye storebror.”

Mikkel stivnede. ”Mener du ikke lille...?”

Far og mor rejste sig begge på én gang.

”Har du lyst til at møde ham?”

Mikkel kiggede skiftevis fra den ene til den anden. Han var lige fyldt elleve og havde ikke den store erfaring med det modsatte køn, men én ting vidste han: Normalt tog det ni måneder, før *det* kunne lade sig gøre.

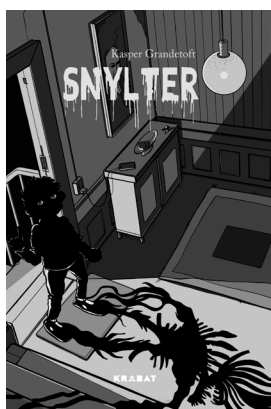
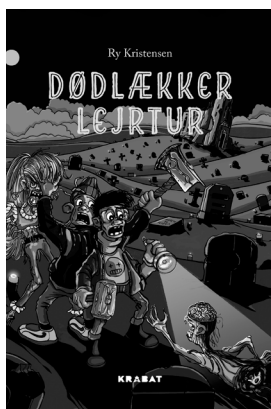
Han åbnede og lukkede munden, uden at ordene kom ud.

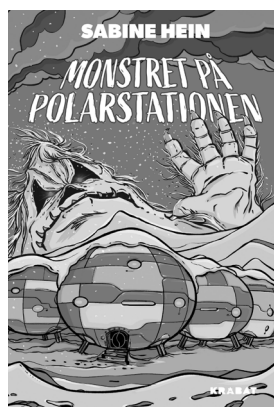
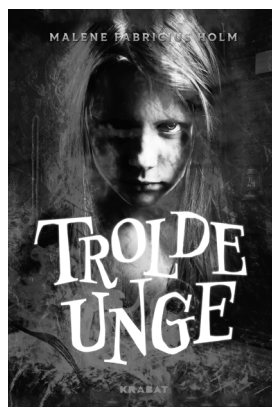
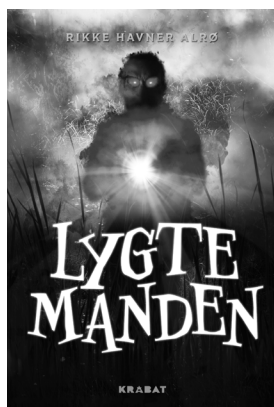
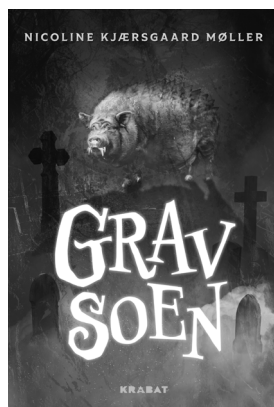
Mor og far stirrede på ham med stive smil. De lignede næsten to grinende kranier. Kun deres øjne virkede levende, og Mikkel syntes, han så et underligt blåt skær.

Far rakte hånden frem.

”Kom. Han venter i entreen.”

FLERE GYSELIGE HISTORIER FRA KRABAT

KASPER GRANDETOFT

Kasper Grandetoft (f. 1990) debuterede i 2014 og har siden fået udgivet en lang række noveller fortrinsvis inden for genrer som gys, science-fiction og spænding.

Snylter er hans første bog til børn og unge.